

درسنامه پیام‌های آسمان

پایه هشتم

درس دهم: دو سرمایه گرانبها

تهیه کننده: فریبا فتاحی

دیرستان نجومی، ناحیه ۱ کرمانشاه

تا به حال به حرکت ابرها توجه کرده‌اید؟

ابرها با سرعت زیاد توسط باد جابه جا میشوند، ولی ما معمولاً متوجه سرعت حرکت آنها نمیشویم. چه چیزهای دیگری

را میشناسید که گذشتن آنها مانند حرکت ابرها باشد؟

عمر فرصتی برای ...

خداوند درباره کسانی که ارزش واقعی عمر خود را نمیدانند و فرصتهای زندگی را بی دلیل از دست میدهند و با دست

خالی از این دنیا میروند، می فرماید:

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا

هنگامی که مرگ یکی از آنها فرا میرسد، میگوید پروردگارا! مرا (به دنیا) برگردان شاید، کارهای شایسته ای را که ترک کرده بودم به جای آورم. هرگز؛ چنین بازگشتی در کار نیست! این سخنی است که او به زبان میگوید و اگر بازگردد، کارش همچون گذشته است!

حضرت علی (ع) میفرماید:

فرصتها مانند ابرها میگذرند، پس فرصتهای خوب را غنیمت شمرد.

برخی از عوامل هدر دهنده عمر ...

در زندگی ما عواملی وجود دارند که موجب می‌شوند ما از عمر خود به نحو شایسته استفاده نکنیم و در واقع آن را هدر دهیم؛ در اینجا با چند مورد آشنا می‌شویم:

۱. بی‌حالی و تبلی: معمولاً کسانی که در طول شبانه روز ورزش نمی‌کنند و کارهایشان را با برنامه انجام نمی‌دهند بی‌حوصله و بی‌حال هستند. اینان اهمیتی به وقت خود و دیگران نمی‌دهند و ساعت‌ها و روزهای فراوانی از زندگی خود را کاملاً هدر می‌دهند.

۲. امروز و فردا کردن: کسی که در زندگی برنامه ندارد و هدفی برای خود تعیین نکرده است کارهایش را در وقتش انجام نمی‌دهد و همواره امروز و فردا می‌کند. امروزهای این افراد به امید فردایی که نمی‌رسد از دستشان می‌رود.

۳. بی‌توجهی به اولویت‌ها: اگر در زندگی برای انسان اولویت کارها مشخص نباشد و هر وقت هر کاری که به ذهنش رسید را انجام دهد، در این صورت کارهای مهم از قلم می‌افتد و دیگر فرصتی هم برای انجام آنها باقی نخواهد ماند.

۴. معاشرت با افراد بی‌نظم: معاشرت با کسانی که در زندگی خود از هیچ برنامه و هدفی پیروی نمی‌کنند موجب می‌شود ما نیز مانند آنها رفتار کنیم و ارزش زندگی خود را ندانیم. به همین دلیل توصیه‌های فراوانی برای دقت در انتخاب دوست و همنشین صورت گرفته است.

پس اولین سرمایه ما برای خوشبختی در دنیا و آخرت همین زندگی و عمر است که اگر کسی از آن محروم شود، از نعمت‌های دیگر نیز نمی‌تواند هیچ استفاده‌ای کند. آیا نعمت عمر به تنهایی برای خوشبختی ما در دنیا و آخرت کافی است؟ اگر کمی فکر کنیم می‌بینیم که همه موجودات از نعمت عمر برخوردارند، حال چه چیزی موجب شده است انسان از سایر موجودات متفاوت باشد؟

نعمت اندیشیدن

یکی از تفاوت‌های انسان با حیوانات و گیاهان، قدرت عقل و اندیشیدن است. ما انسان‌ها می‌توانیم با استفاده از این نعمت ارزشمند، علاوه بر خوشبختی در دنیا به راه‌های پیشرفت خود در زندگی خوب بیندیشیم و با کمک پیامبران الهی بهترین راه را برای رستگاری خود انتخاب کنیم.

تفکر در آیات الهی آن چنان اهمیتی در دین اسلام دارد که پیامبر اعظم (ص) آن را از بسیاری عبادت‌های دیگر بالاتر دانسته و می‌فرماید:

ساعتی تفکر (در نشانه‌های خداوند)، از ساعت‌های طولانی عبادت کردن (بدون تفکر) برتر است.

البته متأسفانه در میان انسان‌ها کسانی هستند که توانایی اندیشیدن دارند، ولی از این نعمت خداوند استفاده نمی‌کنند.

خداوند این گروه از انسان‌ها را که (دل‌هایشان) کر و لال است، از چهارپایان هم گمراه‌تر دانسته و آنها را بدترین موجودات معرفی می‌کند.

اگر کسی نتایج اعمالش فکر نکند، و بدون دوراندیشی عمل کند، سرانجامی جز حسرت و پشیمانی نخواهد داشت.

امیرالمؤمنین (ع) می‌فرماید:

تفکر انسان را به سوی نیکی و عمل به آن فرا می‌خواند.

خدایا، بر محمد (ص) و آل او درود فرست، و تا هنگامی که عمر من در اطاعت
توست، عمری طولانی به من عطا کن، و هرگاه زندگانی من چراگاه شیطان شد،
جانم را قبل از پیشی گرفتن عذابت، بگیر
خدایا، ای بخشنده‌ای که به من توانایی فکر کردن بخشیدی؛ یاری‌ام کن که بدون
فکر، کاری نکنم.

ای که تفکر را سرمایه من قرار دادی؛ و هیچ عبادتی را از آن برتر نداشتی؛
اندیشه‌ام را وسیله هدایت‌م قرار ده.

پایان.